

ACC. N:R M. 15434: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Agda Olsson, Limhamn
Härad: Flanings Berättare: Mathilda Björk, Klagsåsa
Socken: Löddeköpinge Berättarens yrke: fru
Uppteckningsår: 1961 Född år 1873 i Vikkiög, Löddeköpinge av.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Shyddande, utvecklande och roande föremål
för barn i krypåldern. s. 1-2.

LUF 114.

Från Skånes västkust Fiskhög, Löddeväringens församling.

Från Mathilda Sjörö, som är 88 år och född på Fiskhög, minns från sina uppväxtår ha barn i allmänhet fick sköta sig själva. De större barnen fick vaggas och se till de mindre. Barn i kryppåldern lät man ut på ängen i sommartid när fingo de krypa eller pilla i ett fisketåg, medan modern lyslade med nätt. När fingo de leka med ett mysta eller en trasdaska, ofta kunde de krita en torhad flundra som det gick att säga på. Det fanns garnstenas i en tändsticksask för det som man hade gjort om, dessa stenas lämpade sig bra som byggestenas för barn. Vagga hade man i alla hem som hade föräldrar. Man hade barn i fisketåg även inomhus, även upp- och nedvända pallar där man barn i. Någon gunga i taket hade man ej men däremot hade man gunga utomhus, man detta för
äldre

Minnes-
bildes omkring
1880

Fisketåg
och pall = vagn

Lehsaker:
Trasdaska,
garnstenas
garnmyster.

Torhads
flundras att
saga på

barn. Man ljudade sig barnen mer än i dagarna.

I en fiskeristuga kunde man finna modern vid fönstret där hon fäst sin nädding i fönsterkarmen bred sitt barn och böjade (lagade) det bruna målet medan barnet satt i ett fisketåg och lekte med ett kockflöte. Fäden satt hånka vid bakänden och band på ett nytt garn och man sjöng för sitt barn.

"I låga ryttstapet" eller

"Jag morgon jag ilas så glad när hel skand och skjutes min fiskeribåt i fins land o. s. v."

Man sjöng mycket när barnet var oroligt lag man det i famn och gick fram och tillbaka i stugan och sjöng.

Barnvagnen fanns ej vid denna tid på denna plats.

Kockflöte =
leksak

Man sjöng
för sina barn